

Зарадвалъ се Дългоушко, отишълъ върѣдъ селото
три пѣти изревалъ и извикалъ:

— Кой живота си не жали,
Нека да се самъ покаже!

Чулъ го стопанинътъ му и извикалъ:

— Хора, братя, това е моето магаре! Познавамъ го по-
гласа му! — Дръжте го, братя!

Уплашилъ се Дългоушко и хукналъ къмъ гората.
Скочили хората съ сопи по него. Кой като стигне — бие.
Смъкнали му лъвската кожа. Дългоушко бѣга, рита, реве,
а тѣ биятъ. Едвамъ душа останала у него.

Чичко Данчо

ПРОЛѢТЬ

Пролѣтъ, пролѣтъ — колко радостъ,
Колко слънце и цвѣтя!
Пролѣтъ, пролѣтъ — чудна младостъ,
Чудна младостъ на свѣта!

Трепкатъ вредомъ цвѣтенцата,
Катъ свѣтулки вѣвъ нощта
И се смѣятъ вредъ полята,
Въ слънце кжпи се свѣта!

Пролѣтъ, пролѣтъ — колко радостъ,
Колко слънце и цвѣтя!
Пролѣтъ, пролѣтъ — ти си младостъ,
Ти си пѣсень, красота!

Недѣлчо Тинчевъ